

Mielőtt szomorú jelentéseimet tenném, engedje a t. Akadémia kifejezni üdvözetemet a vizontlátáson. A három havi szünidő, mely után ismét találkozunk, sokunkra nézve nem volt egyszersmind a nyugalom, a szórakozás vagy csendes munkásság ideje. E három hó mindenike egy-egy jelest ragadott ki soraink közül: veszteségeink nagyok; de mégis áldanunk kell a Gondviselést, hogy nem lettek nagyobbak. Augusztus 19-én ZÁDOR GYORGYöt, törvény-tudományi osztályunk legrégebbi rendes tagját kísértük örök nyugalomra, kinek nevét még Akadémiánk előhajnalán nyelv- és széptani sikeres törekvései fonták vala az érdemesek koszorújába. Szeptember 9-én CZUCZOR GERGELYre mért halálos csapást a vész angyala, ily áldozat árán akarva megkimélni további pusztítástól intézetünket. Kit nem döböntett meg ez áldozat nagysága! ki nem hordá körül ázott szemét hiu óhajnással az ürült nyomába lépendő után! Egy vigasztalást azonban hagyott számunkra az elköltöző: alig pár nappal véletlen halála előtt ki-jelenté: hogy immár bizvást hajtáná fejét nyugalomra, miután a nagy munka, melynek élete utóbbi éveit szentelé vala, részről teljesen befejezve áll. - Végre október 19-e Magyarország primása SCITOVSKY JANOS elhunytával terjeszté ki az országos gyászt; kiben Akadémiánk is igazgató tanácsa egyik tagjától fosztatott meg. Az élemedett főpap sok és nagyfontosságú teendői mellett is, folyvást meleg részvétellel kísérte intézetünk ügyeit; és még közelebb is személyesen részt vett az igazgató tanács üléseiben; osztá örömlökét e diszhajlék megnyiltakor s fájdalmunkat halálán annak, ki e hajlék fő létrehozója volt. A tekintetes Akadémia el fogja határozni, mimódon tisztelje meg ez elhunyt jeleseinek emlékezetét; most kívánjunk csendes nyugalmat hamvaikra!

1866. nov. 4-i ülésben

Arany János

(7 Sept. 9.)

